

ת"פ 18398/07/19 - מדינת ישראל נגד איגור צ'רנישוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 18398-07-19 מדינת ישראל נ' צ'רנישוב(עציר)

לפני
המאשימה: כבוד השופט בני שגיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענת בן זאב ועו"ד שלי קוטין

הנאשם: נגד
איגור צ'רנישוב
ע"י ב"כ עו"ד עו"ד ירוסלב מץ

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); שתי עבירות של ניסיון גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק; שתי עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין; עבירת היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ועבירת החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין.
2. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, תוקן כתב האישום באופן שיפורט להלן, אולם הצדדים לא גיבשו הסכמה לעניין העונש, ולפיכך בהקשר זה טען כל צד על פי מיטב שיקול דעתו. כמו כן, הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר עובר לשלב הטיעונים לעונש.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. כתב האישום המתוקן שהוגש מחזיק כארבעה אישומים.
על פי עובדות האישום הראשון, ביום 16.4.19 בשעה 3:30 או סמוך לכך, נכנס הנאשם לסניף בנק הפועלים ברחוב מבצע סיני 16 בבת ים (להלן - **סניף הבנק**), למבואה בה נמצאים כספומטים הפתוחה לציבור גם בשעות שבהן הסניף סגור, כשפניו רעולות ובחזקתו מיכל גז בישול במשקל 12 ק"ג ובקבוק המכיל בנזין. הנאשם הזרים לפתח יציאת המזומנים בכספומט את הגז באמצעות צינור, ולאחר מכן שפך בנזין על הכספומט ועל רצפת המבואה, עד למרחק של מספר מטרים מחוצה לה. הנאשם, שעמד מחוץ למבואה, הצית את הבנזין שעל הרצפה וכתוצאה מכך פשטה האש לתוך המבואה ואל הכספומט וגרמה לפיצוץ. לאחר הפיצוץ נכנס הנאשם למבואה וניסה לגנוב כסף מזומן מהכספומט. משנוכח כי דלת הכספת בכספומט נותרה נעולה, נמלט מהמקום. מכבי אש כיבו את השריפה שאחזה בכספומט, שכתוצאה ממנה נשרפו שטרות כסף בשווי של כ-50,000 ₪. בנוסף, נגרם נזק לכספומט ולמבואת הסניף.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של הצתה וניסיון גניבה.

עמוד 1

על פי עובדות האישום השני, ביום 24.4.19 בשעות הלילה, נכנס הנאשם למבואה בסניף הבנק, כשפניו רעולות ובידיו ציוד ההצתה. הנאשם חיבר צינור לפתח יציאת המזומנים והזרים באמצעותו גז בישול אל הכספומט. לאחר מספר דקות הוציא הנאשם את הצינור ועזב את המקום.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 25.5.19 בשעה 3:30 או סמוך לכך, נכנס הנאשם למבואה בסניף הבנק, כשפניו רעולות ובידיו ציוד ההצתה. הנאשם חיבר צינור לפתח יציאת המזומנים והזרים באמצעותו גז בישול אל הכספומט. משהופעלה לפתע האזעקה בסניף, הנאשם נמלט מהמקום תוך שהוא מותיר אחריו את מיכל הגז פתוח במבואה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 28.6.19 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות "בלדי" שברחוב יקואל 2 בבת ים, שבסמוך לה הועמד מכשיר כספומט חיצוני, כשהוא לבוש באפוד זוהר ומחזיק בטופס שירות ואחזקה לכספומט שזייף מראש כדי להיחזות לטכנאי אחזקה לכספומט. הנאשם החל לנסר באמצעות מכשיר חיתוך דיסק את דופן השמאלית של הכספומט, אולם נלכד על ידי השוטרים שהוזעקו למקום. בעת תפיסתו, החזיק הנאשם את מכשיר החיתוך וכן מכפתיים ("פלייר").

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות היזק בזדון, ניסיון גניבה והחזקת מכשירי פריצה.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם כבן 23, יליד בלרוס, ואב לפעוט בן שנה המתגורר עם אמו ברוסיה. הוריו התגרשו בהיותו בן 6 על רקע אלימות של אביו כלפי אמו. הנאשם עלה ארצה לבדו בגיל 16, סיים 12 שנות לימוד והנו בעל תעודת בגרות מלאה. הנאשם השתלב במכינה קדם צבאית והתגייס לצה"ל כחייל בודד, אך נפלט משירותו הצבאי לאחר שנה וחצי בעקבות קשיים כלכליים.

מאז שחרורו מהצבא חילק את זמנו בין ישראל לרוסיה, שם מתגוררים בנו ואם בנו, שלקתה במחלה קשה ומתגוררת בגפה, וכן בני משפחתו כאמו ואחותו. הנאשם מסייע כלכלית לבני משפחתו - הגרעינית והמורחבת - ומצוי בקשרים קרובים ועמוקים עמם. לשם כלכלתם היה הנאשם ממוקד בעבודה, כשלרוב עבד במספר עבודות בו זמנית. קצינת המבחן התרשמה כי **לצד תפקודו התקין לאורך השנים והתמקדותו בעבודה ובסיוע לבני משפחתו ברוסיה, ניכר כי מגיל צעיר התנהל הנאשם בעצמאות ונטל על עצמו תפקידים אשר לא היו מותאמים ליכולותיו, וכחלק מזה התקשה להיעזר בבני משפחתו או בגורמים טיפוליים כגורמי תמיכה והכוונה.**

נוסף על הלחצים הכלכליים החלה גם התדרדרות במצבו הרגשי במהלך השנה שקדמה למעצרו, על רקע מחלת אם בנו ופטירתו הפתאומית של גיסו - בעלה של אחותו, שהיה דמות אבהית משמעותית עבורו. התדרדרות זו הובילה את הנאשם לצריכת אלכוהול בכמות רבה. כחודשיים לפני מעצרו נפצע בתאונת עבודה, שהחריפה את התדרדרותו הנפשית ואת צריכת האלכוהול.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכוי להישנות ביצוע עבירות מצד הנאשם בעתיד, אם כי רמת סיכון הקיימת למעורבות בהתנהגות אלימה היא נמוכה, וחומרת מעשי האלימות, אם אכן ישוב לבצע עבירות, צפויה להיות נמוכה אף היא. הומלץ על הטלת עונש של מאסר בפועל, שיציב לנאשם גבול חיצוני ברור להתנהגותו דרך המחיר האישי שישלם, ובכך יפחית הסיכון להישנות עבירות דומות.

טיעוני הצדדים

5. התובעת, עו"ד בן זאב, עמדה על כך שהגם שהעבירות כולן בוצעו כלפי רכוש - כספומטים - ובמטרה לגנוב כסף, הרי שמדובר בעבירות שבוצעו בלב אזור מגורים. כמו כן הדגישה התביעה כי היא רואה את האישום הראשון כחמור ביותר - המדובר באירוע שהוביל לפיצוץ של ממש, כך שמבחינת עוצמתו, נזקו ופוטנציאל הנזק שלו, אין הדבר רחוק מאירוע של מטען חבלה שהתפוצץ.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרלוונטיות לקביעת מתחם העונש ההולם, ציינה התביעה את העובדה שמדובר בארבעה אירועים שונים שנמשכו לאורך תקופה של כחודשיים וחצי, להם קדם תכנון על ידי הנאשם שכלל גם הצטיידות בציוד מתאים (מיכלי גז ביטול, בקבוקי בנזין וכלי פריצה); את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירה; את הנזק שנגרם לכספומטים, למבואה ולכסף המזומן, נזק שיכול היה להגיע עד כדי "שערי מוות"; וכן את העובדה שנסיונות כלכליות הן אלו שעמדו בבסיס מעשיו החמורים של הנאשם. התביעה הצביעה על הקושי בקביעת המתחם הנובע מהשוני בין עבירת ההצתה בעניינו לעבירות ההצתה הקלאסיות, אליהן התייחסה במתחמיה. כל אלו, לשיטת התביעה, מובילים למסקנה לפיה יש להעמיד את מתחמי העונש ההולם כמפורט להלן: אישום ראשון: 24-40 חודשי מאסר; אישום שני: 9-18 חודשי מאסר; אישום שלישי: 9-18 חודשי מאסר; אישום רביעי: מספר חודשי עבודות שירות-שנת מאסר, כשניתן יהיה לחפוף את הענישה באישום זה.

אשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, הרלוונטיות לקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, ציינה התביעה כי מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי וללא תיקים פתוחים, שנטל אחריות על מעשיו, ושסיפר בחקירתו הראשונה במשטרה במהלך תשאולו לאחר שנתפס באירוע הרביעי, על יתר האירועים, הגם שלא נחשד בהם. עם זאת, צוין כי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו מתאר חשש להישנות עבירה בעתיד, וניתן למצוא סוג של דפוס התמכרותי שמוצא ביטוי בביצוע עבירות באותה זירה. לפיכך, עתרה התביעה למקם את הנאשם בשליש התחתון של כל מתחם שנקבע ביחס לכל אישום, לחפוף את הענישה באישום הרביעי, ולהטיל עליו עונש כולל של 42 חודשי מאסר.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד ירוסלב מץ, עמד על נסיבותיו האישיות החרוגות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר בעניינו, והדגיש את גילו הצעיר ואת העובדה שנמצא במעצר כבר מספר חודשים, בהיותו בן 22 בלבד.

בנוסף צוין כי, בניגוד לעמדת המאשימה, העבירות בוצעו ללא סיכון - הנאשם ביצען בשעת לילה מאוחרת כשאינן אנשים במקום, וכן כי האש לא יכולה הייתה להתפשט ולסכן חיי אדם, שכן המרכז המסחרי בו מצוי הבנק לא גובל בבניינים והם נמצאים במרחק משמעותי ממנו. הסניגור אף הדגיש כי באישום השני הפסיק את המעשים ביוזמתו.

עוד נטען כי אין המדובר בתסקיר שלילי אלא בתסקיר עצוב הטומן בחובו גם תקווה לעתיד, שכן עולה ממנו שהנאשם מבין את שגיאותיו וחומרת מעשיו.

הסניגור הדגיש כי הנאשם נתפס באירוע הרביעי, אולם בחקירתו - ובלי שהוחשד בכך - סיפר לחוקרים מיוזמתו על מעורבותו בשלושת האירועים הראשונים, ומכאן שיש ליתן משקל של ממש להודאתו ונטילת האחריות.

עוד צוין כי הנאשם מקפיד שלא לחבור לגורמים עברייניים במהלך מעצרו, ושואף לכסות את חובו לבנק ולאחר מכן לעזוב את הארץ ולשוב לחיים נורמטיביים.

על יסוד כלל השיקולים, סבר הסניגור כי המתחם הראוי לאישום הראשון צריך לנוע בין 9 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, וכי המתחמים ביתר האישומים צריכים להסתכם בחודשים ספורים, כאשר העונש המתאים צריך לשקף את הרף התחתון של המתחם המוצע באישום הראשון.

דין והכרעה

7. בפתח הדברים יצוין כי הגם שכתב האישום כולל עבירות שונות, הרי שככלל ניתן לסווגן כעבירות כנגד

עמוד 3

רכוש שבבסיסן עומד רציונל זהה - לפרוץ לכספומט במטרה לגנוב ממנו כסף עבור משפחתו. לפיכך, ככלל, הרי שהערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירות אלו הם שמירה על קניינו ורכושו של הציבור, וביחס לעבירות ההצתה ומעשי הפיזיות והרשלנות (שימוש פחזני באש או בחומר דליק) - גם שמירה על בטחון הציבור, שלומו, שלווה נפשו ובריאותו, וזאת בשל פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש [ר' ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל (2.2.2020) (להלן - **עניין חלפון**)]. יוצא אפוא, ודומה שהצדדים לא חולקים כך, כי מתחמי העונש ההולם כפי שייקבעו באישום 2-3, צריכים להיגזר ממתחם העונש ההולם כפי שייקבע באישום הראשון, המשקף את מימוש ומיצוי הכוונה העבריינית (אף אם הנאשם נכשל בפריצת הכספומט).

האישום הראשון, השני והשלישי - עבירת ההצתה ועבירות מעשה הפיזיות והרשלנות

8. בתי המשפט חזרו לאורך השנים על החומרה הרבה הגלומה בעבירת ההצתה, גם כשהיא נעשית כלפי רכוש בלבד, וזאת בין היתר בגין הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבחינת "**אוי לגפרור שהצית להבה, שסופה ואחריתה מי יסורנה...**" שהרי "**כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה...**" [ע"פ 728/13 עווידה נ' מדינת ישראל (20.11.2013) וכן ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' פדר (15.4.2015) (להלן - **עניין פדר**)], בהתאמה].

העבירה נתפסת כחמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, שיש בו כדי להטיל פחד ואימה ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור, ולפיכך המחוקק קבע בגינה עונש מירבי של 15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא הייתה כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם [ר' ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012)]. לפיכך, עבירת ההצתה מחייבת בדרך כלל השתת עונש מוחשי לריצוי מאחורי סורג ובריה [ר' ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל (13.3.2013)].

לצד קביעתו של בית המשפט העליון בדבר הצורך בהחמרה מסוימת ברמת הענישה בעבירה זו, קבע בית המשפט העליון בפסיקתו כי רף הענישה אינו אחיד וכי קיימת הבחנה בין מקרים שונים של עבירות הצתה, בהתאם לנסיבותיהם - כך שעל בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של מבצע העבירה (ר' **עניין פדר** וכן **עניין חלפון**).

מעבר למדרג החומרה הקבוע בסעיף 448(א) ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ניתן להצביע על תבחינים שונים המשפיעים על עוצמת החומרה הטמונה בנסיבותיה של כל הצתה או שימוש פחזני באש ובהם: (א) האם מדובר בהצתה של נכס בנסיבות שאין לחשוש כי ההצתה תתפשט לרכוש אחר; (ב) האם יש בה פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש; (ג) האם נעשתה בנוכחותו הקרובה והמיידי של אדם; (ד) האם גרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמצית לא התכוון לכך, או שמא בוצעה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש [ר' ע"פ 4036/13 מובראכ נ' מדינת ישראל (5.10.2014)].

עוד נקבע כי יש להבחין, בתוך מדרגי ביניים אלו, בין נסיבות שונות לחומרה או לקולא, כמו ערך הרכוש שהוצת או מספר האנשים שעמדו תחת סיכון הפגיעה.

9. אין מחלוקת כי עבירת ההצתה, בנסיבות המקרה שלפנינו, שונה באופן משמעותי מן עבירות ההצתה "הקלאסיות", שנעשות על פי רוב על רקע נקמני, כניסיון להפעיל לחץ במטרה לקבל כסף, או לצורך קבלת כספי ביטוח. ההצתה דכאן, שימשה כשיטה (לא מוצלחת) לפתיחת כספת המזומנים שבכספומט, ומשכך - נתפסת בעיני כמשקפת חומרה פחותה במעט מהצתה על בסיס מניע נקמני או מניע של סחיטה. משנוכח הנאשם בכישלונו של שיטה זו לפריצת הכספומט, פנה לשיטה אחרת - באמצעות כלי פריצה, כעולה מעובדות האישום הרביעי.

10. בנסיבות המקרה דנן ובאשר לעבירת ההצתה הרלוונטית לאישום הראשון, דומה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני. כך, לא מדובר בהצתה בלבד, אלא בפיצוץ של ממש, שחומרתו גבוהה יותר. בנוסף, ההצתה והפיצוץ עלולים היו להתפשט ולפגוע ברכוש נוסף, שערכו גבוה - כמו כספומטים, מזומנים ואף סניף הבנק עצמו (ואכן, הם גרמו לנזק במבואה, בכספומט וכן בשטרות מזומנים בסך 50,000 ₪). ואולם, לאור העובדה שהנאשם הגיע למקום בשעת לילה מאוחרת (שעה בה הסבירות להימצאות אנשים באזור אינה גבוהה) וביצע את שביצע כשאין חולק שלא היו אנשים נוספים בסביבתו, ניתן לומר כי החשש לפגיעה בגוף היה נמוך. העובדה כי המרכז המסחרי מצוי במרחק מבתי מגורים אף מחזקת מסקנה זו.

קביעות אלה יפות, בשינויים המחויבים, אף לאירועים המתוארים באישומים השני והשלישי (בהם הורשע הנאשם בעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות). לצד האמור לעיל, יש להדגיש כי חרף עמדת שני הצדדים לפיה יש לקבוע מתחמים זהים בעניינם של שני אישומים אלה, ראיתי לקבוע מתחם חמור יותר בעניינו של האישום השלישי (בהשוואה לשני) זאת נוכח הותרת בלון הגז פתוח עת נמלט הנאשם מהמקום. מיכל הגז שנשאר פתוח יצר סכנה גם לחיי אדם - כאשר ניתן לשער את התוצאות ההרסניות שיכלו להיגרם כתוצאה מכניסת אדם מעשן, לדוגמא, למבואה בה הגז התפשט.

יש אף ליתן את הדעת לכך שלעבירות קדם תכנון, שכן הנאשם הגיע מצויד מראש בגז ובבנזין.

11. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, עייתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ובפסקי דין נוספים, שעוסקים בעיקר במקרים הקלאסיים של עבירות הצתה ושימוש פחזני בחומר דליק, מהם עולה כי העונשים שהוטלו על נאשמים התפרשו על מנעד רחב, כמפורט להלן:

• ת"פ 44256-06-18 **מדינת ישראל נ' זאדה** (29.1.2019): הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של הצתה. הנאשם הצית פעמיים את רכבו של המתלונן במהלך פרק זמן קצר יחסית, בעקבות סכסוך על רקע ירושה וסכסוך הנוגע לבעלות בחנות. בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם על 12-30 חודשי מאסר, וגזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל.

• ע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** (15.4.2015): הנאשם הורשע בעבירת הצתה, לאחר שהצית בשעות אחר הצהריים, מסיבה שאינה ברורה, חנות ששימשה לאחסון מוצגים של חברות ביטוח. החנות, שהייתה נעולה וריקה מאדם באותה העת, נשרפה כליל והנזק הוערך בכ-100,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה לעניין קולת העונש, והעמיד את עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר, חלף 12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס למתחם הענישה שנקבע בערכאה הדיונית (9-24 חודשי מאסר) וקבע כי אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה.

• ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' אבו תקפה** (27.3.2008): הנאשם ושניים נוספים הציתו חממות אשר סברו ששייכות לנהג איתו התווכח הנאשם בעת נסיעה בכביש, לאחר שעקב אחריו. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה לעניין קלות העונש, וקבע כי הנאשם ירצה 7 חודשי מאסר במתקן כליאה חרף 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, שנגזרו עליו בערכאה הדיונית.

• ת"פ 1925-02-17 **מדינת ישראל נ' אלעביא** (24.4.2018): הנאשם הורשע בעבירות הצתה וקשירת קשר לביצוע פשע, לאחר שהצית יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, את חנותו של שותפו העסקי לשעבר. החנות נמצאה בשדרת חנויות ונגרם לה נזק של כ-150,000 ₪. מתחם העונש הועמד על 24-48 חודשים (תוך שצוין כי המתחם לו עותרת המאשימה הנו מקל), ועל הנאשם הוטלו 19 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בהליך הטיפול שערב הנאשם.

ת"פ 34711-06-17 **מדינת ישראל נ' יעקובוב** (29.10.2019): הנאשם הורשע בביצוע עבירות הצתה והיזק בזדון. באישומים הראשון והשני ההצתה בוצעה בשעת לילה באזור תעשייה, שבו קיים חשש שההצתה תתפשט לרכוש אחר, ובאישום הראשון על רקע נקמני. באישום השלישי הנאשם שילח אש בכחמישה מוקדים שונים, כולם בבנייני מגורים או בחצר בית פרטי, כך שמעבר לסיכון התפשטות האש לרכוש נוסף, היה קיים גם פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש. ההצתות השונות גרמו לפגיעה משמעותית ברכוש, בשווי רב מאוד. מתחם העונש ההולם הועמד על 6-3 שנות מאסר, והושתו על הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 140/19 **עמאש נ' מדינת ישראל** (8.8.2019): הנאשם קשר יחד עם קטין קשר להשלכת חפץ המכיל חומר נפץ לעבר אטלז, לשם איום על בעליו. הקטין השליך החפץ אל עבר רכב שחנה ליד האטלז, ומשזה לא הספיק להתפוצץ - השניים נמלטו מהמקום ולאחר מכן חזרו אליו במטרה להעלים את החפץ. הנאשם הורשע בעבירות קשר לביצוע עוון, הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, מעשה פזיזות ורשלנות ונסיון איומים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שנגזר על הנאשם - 9 חודשי מאסר בפועל, ועמד על הסכנה הממשית שיצר הנאשם לציבור ולמתלונן.

האישום הרביעי - עבירות נסיון גניבה, היזק בזדון והחזקת מכשירי פריצה

12. כיון שאין מחלוקת מהותית בין הצדדים ביחס למתחם העונש ההולם באישום הרביעי (והתביעה ממילא סברה כי יש מקום לחפוף את העונש שיוטל באישום זה לענישה שתוטל בגין אישומים 1-3) לא ראיתי להרחיב בעניין זה, ואציין כי אלמלא רכיב "התכנון המוקדם" שמצא ביטוי בהצטיידות הנאשם בכלי הפריצה, בזיוף טופס ולבוש על מנת שייראה כטכנאי גז מוסמך, ניתן היה להסתפק במתחם שהרף התחתון שלו עומד על עונש מותנה. מסקנה זו מתיישבת עם העובדה שביצוע העבירות היה בעל פוטנציאל לנזק ממזין-רכושי בלבד, הנזק שנגרם בפועל הסתכם בפגיעה חיצונית בכספומט, ומבלי שנטען כי הושבת מפעילות. בנוסף, יש ליתן את הדעת לעובדה כי המעשה אירע בשעת לילה כך שמלכתחילה נראה כי הנאשם בחר שעה בה הצפי לעימות עם עוברי אורח (או עובדי הבנק) הוא נמוך, ובשל הזעקת כוחות המשטרה, נגדע המעשה באיבו.

סיכום מתחמי הענישה

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (ס' 40ג) ולאור כלל השיקולים והפרמטרים שפורטו לעיל, יש להידרש לקביעת מתחם העונש ההולם.

ביחס לאישום הראשון (הצתה ונסיון גניבה): הרף התחתון של המתחם יעמוד על 15 חודשי מאסר והרף העליון יעמוד על 30 חודשי מאסר;

ביחס לאישום השני (מעשה פזיזות ורשלנות): הרף התחתון של המתחם יעמוד על מאסר קצר שניתן יהיה לרצותו גם בדרך של עבודות שירות, והרף העליון יעמוד על 9 חודשי מאסר;

ביחס לאישום השלישי (מעשה פזיזות ורשלנות): הרף התחתון של המתחם יעמוד על מאסר קצר שניתן יהיה לרצותו גם בדרך של עבודות שירות, והרף העליון יעמוד על 12 חודשי מאסר;

ביחס לאישום הרביעי (היזק בזדון, נסיון גניבה והחזקת מכשירי פריצה): הרף התחתון של המתחם יעמוד על מאסר קצר שניתן יהיה לרצותו גם בדרך של עבודות שירות, והרף העליון יעמוד על 8 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

14. מדובר בנאשם צעיר, אשר ביצע את העבירות בהיותו בן 22 בלבד. כעולה מהתסקיר שהוגש בעניינו,

הנאשם בעל נסיבות חיים מורכבות, נעדר מעטפת תומכת בישראל, ומצא עצמו בגילו הצעיר אחראי לפרנסת משפחתו המתגוררת ברוסיה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, קיבל אחריות מלאה על שיוחס לו, **ויש לזקוף לזכותו את התנהלותו יוצאת הדופן עת נחקר בעניינו של האישום הרביעי, וסיפר לחוקרים מיוזמתו על מעורבותו באישומים 1-3, וזאת מבלי שנחשד בכך.**

יש משקל מסוים גם לעובדה כי מדובר במאסרו הראשון של הנאשם, על כל המשתמע מכך.

צירוף הנתונים שפורטו, בעיקר ביחס לקבלת האחריות המפורטת לעיל, ובשים לב להתרשמות הבלתי אמצעית של בית המשפט מהחרטה הכנה שהביע ומרצונו העז לחזור למוטב, מובילים למסקנה כי יש להעניק לנאשם "פתח של תקווה", ואין עסקינן במקרה בו יש למצות את הדין.

15. לאור האמור לעיל, ובהתאם לסעיף 40(ב) ראיתי להטיל על הנאשם עונש כולל המשקף את מתחמי הענישה השונים שנקבעו, לצד מכלול הנתונים העומדים לזכותו, כמפורט להלן:

(א) 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו - 28.6.19.

(ב) 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת הצתה או עבירת רכוש מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום אחת העבירות בהן הורשע באישום הרביעי או עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות או עבירת רכוש מסוג עוון.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 24 פברואר 2020, במעמד הצדדים.